

Allart Holtman:

Tijdens de aardrijkskundeles van meneer Buter kon ik nooit onthouden of het nou Noorwegen of Zweden was dat aan de buitenkant lag, en of Oslo nou de hoofdstad van Noorwegen, of van Zweden was. Noorwegen was dat land met die olie en witte steenkool. En ergens heel lang geleden woonden er Vikingen die in hun drakenboten bloeddorstige veldtochten ondernamen naar Europa en Noord-Amerika, lang voor het Europa en Noord-Amerika van de staatsinrichtingslessen van meneer Otten.

En plotseling op een mooie herfstdag rijd ik met mijn Noorse vriendin Anette en twee kinderen, Tim en Max, over de ringweg van Oslo, dat dus de hoofdstad van Noorwegen is, dat aan de buitenkant ligt, en realiseer mij dat Oslo nu mijn 'thuis' is, dat het er fijn is; en mijn kinderjaren in Veendam lijken ineens ver weg.

20 Jaar geleden, in 1996, direct na het behalen van mijn VWO diploma, ben ik uit Veendam vertrokken. Mijn herinneringen aan Veendam zijn om die reden voor een groot gedeelte herinneringen aan de tijd op de Winkler Prins; met zijn allen op de trap tussen de lessen, niet zo stiekem zoenen in de gangen, keten met de surfvrienden, schoolfeesten in Barcarolle, kerstfeesten in de Barrage, en seksuele voorlichting van meneer Blankevoort, compleet met condoom en bezemsteel.

Ik heb een paar herinneringen aan de eerste dag op de WP: met nieuw gekafte boeken in de nieuwe schooltas op de nieuwe fiets naar de nieuwe school. Lesrooster netjes in de nieuwe Garfield agenda geschreven. Jas ophangen op de juiste kapstok; de deur van de hoofdingang in en rechts af; B1H, tweede kapstok. Eerste les volgens het rooster: biologie van mentor Blankevoort, op de derde verdieping. In de file de trap op, aan de binnenkant lopen zodat je de leuning kon vasthouden, rugzak over één schouder. Spannend!

Na die eerste dag werd het allemaal snel vertrouwd. De nieuwe fiets werd al snel vervangen door een afgetrapte fiets van de politieverkoop, de rugzak door een boodschappentas. 's Ochtends op het bord kijken en hopen dat er lessen uitvielen, briefjes halen bij meneer Karreman, strafwerk bij meneer Pater; kauwgum verwijderen onder de tafels van de kantine. Dan is er nog meneer Oud van Nederlands, die mij tijdens het mondeling tentamen een gedicht van Rutger Kopland gaf; nog steeds één van mijn favoriete dichters. Af en toe blader ik nog eens langs het gedicht: 'de roeier'.

Levendig herinner ik mij het moment dat ik met mijn diploma de deur uit liep. Geslaagd, gefeest, een hoofdstuk afgesloten.

Tijdens de studietijd In Groningen kwam ik op een dag een mooie Noorse tegen en na 12 jaar samen in Nederland gewoond te hebben, en wat tripjes naar andere landen, zijn we naar Noorwegen verhuisd waar we alweer bijna 5 jaar wonen.
